

EN FOLKEFIENDE

av Henrik Ibsen

EN FOLKEFIENDE
HOVEDSCENEN

PREMIERE PÅ HOVEDSCENEN
29. JANUAR 2010

TRØNDELAG
TEATER

Det gikk rasende fort da Ibsen skrev *En folkefiende* sommeren 1882. Og illsint var han. Det synes i teksten. Den er ikke på langt nær så kompleks og dramaturgisk intrikat som han ellers er kjent for, men den kvasse pennen som støter i arket er akkurat like kvass, og der humoren i andre stykker er mer indirekte er den her åpenbar: Ibsen var selv tett på å la *En folkefiende* publisere som et lystspill, og det er et komisk skjær over både Tomas Stockmann og almuen han slåss mot. Om hovedfiguren har Ibsen sagt at han ikke så ham som et alter ego, men at de øvrige personene i stykket, og det de står for, var sørgelig kjent for ham.

Stykkets betingelse, det forurensede badevannet som doktoren oppdager, ville ikke ført til noen stor kontrovers i dag. Likevel er det ikke vanskelig å se for seg paralleller, der den som taler sannhetens sak forsøkes dysset ned av de som har noe å tape, om sannheten kommer for dagen.

På et dypere nivå foregriper Ibsen en problemstilling som ligger under for store deler av 1900-tallets ånds-diskusjon, nemlig hvorvidt forandring er mulig eller ikke. Det moderne prosjektet handler både i kunst og politikk om å overskride det bestående, for å nå frem til en bedre verden. Stockmann blir en representant for dette. Når han ikke lykkes, gjør han seg imidlertid den samme dyrekjøpte erfaringen som moderniteten strander i: Revolusjonen var ikke mulig, fordi den var for egenrådig og ekstrem. Når moderniteten var på sitt høyeste, døde motkulturen i det amerikansk middelklasseungdom dro hjem fra Woodstockfestivalen og tok seg en dusj. *Rote Fraktion Armee* fortsatte, med bomber og vold. Tilbake til null, med et ekstremt uttrykk, for en enorm skuffelse over at det ikke gikk. Nesten hundre år tidligere står Stockmann der, fremdeles håpefullt, med den samme motsetningen: De som ikke er en del av løsningen, de er en del av problemet.

Når han til slutt står der, på bar bakke, stemplet som en folkefiende, vet vi at det ikke er mange som ville ønske seg å være i hans sted.

Velkommen i teatret!
Kristian Seltun
teatersjef

Kunstnerisk ansvarlige

Carl Jørgen Kiønig er en av Norges fremste regissører med en lang rekke produksjoner bak seg i teater, film og fjernsyn. På Trøndelag Teater har han blant annet satt opp to produksjoner på Hovedscenen, *Amadeus* i 2001 og *Kranes konditori* i 2004. Kiønig fikk Amanda-prisen 1987 for fjernsynsfilmene *Fri* og Amanda-prisen 1998 for beste spillefilm med *Salige er de som tørster*.

Milja Salovaara er en av norsk teaters mest brukte scenografer. Hun er utdannet på Accademia di Belle Arti di Venezia og har vært ansvarlig for scenografi og kostymer ved mer enn 80 produksjoner i Finland, Sverige og Norge, hvorav flere ved Trøndelag Teater. Hun har også jobbet mye med film og fjernsyn.

Åsmund Feidje er en komponist med lang fartstid og mer enn 150 produksjoner bak seg, hvorav flere er fremført over store deler av verden. Han har blant mye annet skrevet musikk for de nasjonale ballettkompaniene i Norge, Island og Finland. Feidje har laget musikk til én av de fire nye ballettene som har urpremiere på Den Norske Opera og Ballett i februar under fellestittelen *Shoot The Moon*. Han har også regissert flere serier og enkeltstykker i radioteatret.

Eivind Myren er fast lysdesigner på Trøndelag Teater med mange produksjoner bak seg. Vi kan nevne *Les Misérables*, *Om mus og menn*, *Chicago*, *Equus* og *Kulde*. På Oslo Nye Teater har han gjort *Manndomsprøven* og på Nord-Trøndelag Teater *Kjærligheten er blå*. Har også hatt ansvaret for lyset på *Karolinerspelet* i Tydal og *Elden* på Røros.

To gjestende skuespillere

Anders Mordal er ansatt på Nationalteatret hvor han bl.a har gjort roller som Bartley i *Krøplingen*, Willum Culbert i *Nerden*, David i *Østerrike*, Politimester Brown i *Tolvskillingsoperaen*, og Lane/Merrman i *Hvem er Ernest?* Har også spilt ved Den Nationale Scene i Bergen, bl.a i tittelrollen i *Jeppe på Bjerget*. Mange kjenner også Anders fra TV-serier som *Brigaden*, *Størst av alt* og *Jul i Svingen*.

Silje Storstein kommer til oss fra Det Norske Teatret. Der har hun spilt Wendy i *Peter Pan*, Inken Peters i *Før solnedgang* og i *Den store landevegen*. Hun har dessuten allerede rukket å gjøre film- og TV-roller, bl.a rollen som Sofie i Erik Gustavsens *Sofies verden*. Til høsten vil vi se Silje som Julie i *Romeo og Julie*.

EN FOLKEFIENDE

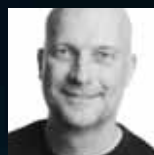
av Henrik Ibsen

Regi/bearbeidelse Carl Jørgen Kjøning
Scenografi Milja Salovaara
Musikk Åsmund Feidje
Lysdesign Eivind Myren
Lyddesign Anders Schille
Masker Ann Kristin Høvik

Inspisient Randi Andersen Gafseth
Sufflør Mette Skogheim
Rekvisitør Elisabeth A. K. Østergren
Teknisk koordinator Martin Didrichsen
Foto fra prøvene GT Nergaard
Program Geir Schønberg
Ansvarlig utgiver Kristian Seltun

Medvirkende:

Doktor Tomas Stockmann Anders Mordal
Fru Katrine Stockmann Marianne Meløy
Petra, deres datter Silje Storstein
Byfogd Peter Stockmann Trond-Ove Skrødal
Morten Kiil, garver Harald Brenna
Hovstad, redaktør Øyvind Brandtzæg
Billing, Hovstads medarb. Hans Petter Nilsen
Skibskaptein Horster Pål Christian Eggen
Boktrykker Aslaksen John Yngvar Fearnley
Morten Randin Kummeneje/
Robin von Bergen
Eilif Fridtjof Bergman Pindsle/
Borgar R. Skjelstad

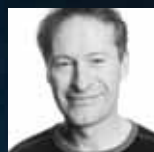
Anders Mordal

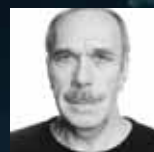
Marianne Meløy

Silje Storstein

Trond-Ove Skrødal

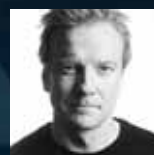
Harald Brenna

Øyvind Brandtzæg

Hans Petter Nilsen

Pål Christian Eggen

John Yngvar Fearnley

Forestillingen varer ca. 2 timer 35 min. inkludert pause

Kulisser og kostymer er produsert i teatrets egne verksteder
Fotografering og lydopptak under forestilling er ikke tillatt

Billetter: 73 80 50 00 Grupper: 73 80 50 50 trondelagteater.no

DnBNOR

BUNNPRIS

ROLL SEVERIN
TRONDHEIM

 telenor